

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13C/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119284008
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:6119284008.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou v spore žalobkyne: Q.. B. W., K.. XX.XX.XXXX, O. XXX XX J. K. B., J. K. B. XXX, proti žalovanému: Q. Q. - Q., K.. XX.XX.XXXX, O. Š. - W. U. XXX/B, s miestom podnikania 935 67 Málaš, Málaš 111, IČO: 41 717 490 (pozastavená činnosť do 01.01.2023), o zaplatenie 1 446 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1 109,03 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 109,03 eur od 06.04.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba sa v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 53,40 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 1 446 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 446 eur od 06.04.2019 do zaplatenia, pričom žaloba bola doručená upomínanému súdu Okresnému súdu v Banskej Bystrici dňa 03.05.2019.

2. Žalobkyňa ďalej v podanej žalobe uviedla, že so žalovaným uzavrela nájomnú zmluvu dňa 10.07.2017, na základe ktorej mu prenajala do užívania Z. V. + vináreň + dvor v J. K. B. Č.. XXX, zapísanej na parcelnom čísle XX/X, XX/X, XX/X a XXX/XXX na J. Č.. XXX, k. ú. J. K. B.. Žalovaný sa zaviazal v zmysle článku III. ods. 1 nájomnej zmluvy platiť nájomné vo výške 450 eur mesačne, vždy do 5. dňa toho ktorého mesiaca v hotovosti. Podľa článku III. ods. 2 nájomnej zmluvy je nájomca povinný okrem nájomného uhrádzať aj platby za plnenia poskytované s užívaním - elektrickú energiu, plyn, poplatky SIPO, vodné stočné (vyprázdnenie žumpy), telekomunikačné poplatky, odvoz smetí a podobne a to priamo poskytovateľom týchto služieb na základe jednotlivých faktúr vystavených týmito poskytovateľmi. V prípade omeškania nájomcu s platením nájomného o viac ako 5 dní je prenajímateľ oprávnený požadovať od nájomcu okrem nájomného aj poplatok z omeškania vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý začatý pracovný deň omeškania a to aj za prvých 5 dní meškania. Podľa článku IV. ods. 4 nájomnej zmluvy má prenajímateľ právo až do odovzdania a prevzatia prevádzky vykonať primerané opatrenia na zabezpečenie si svojho majetku a pohľadávok, prípadne zadržať veci nájomcom do prevádzky vnesené, ak by hrozila výška škody na strane prenajímateľa odôvodnene vyžadovala takéto opatrenia. Listom zo dňa 06.02.2019 bola daná žalovanému výpoveď z nájmu ku dňu 06.02.2019 z dôvodu, že neplatil nájomné za mesiace: november 2018 vo výške 450 eur, december 2018 vo výške 450 eur, január 2019 vo výške 450 eur a február vo výške 96 eur (do 06.02.2019) spolu vo výške 1 446 eur. Žalovaný prevzal výpoveď dňa 28.02.2019. Písomným podaním zo dňa 15.02.2019 žalobkyňa opätovne vyzvala žalovaného, aby jej zaplatil dlžné nájomné do 23.02.2019 a súčasne žiadala, aby si

vypratá prenajaté priestory. Na zabezpečenie svojej splatnej pohľadávky si žalobkyňa uplatnila zákonné a zmluvné zádržné právo, ktoré bolo upravené v nájomnej zmluve a s ktorým žalovaný súhlasil. Dňa 02.04.2019 žalovaný oznámil listom žalobkyni, že jej nič nedlží, nakoľko dňa 31.12.2018 jej vyplatil sumu vo výške 1 350 eur. Dňa 17.04.2019 žalovaný vystaľoval veci z pohostinstva Z. V.. Žalobkyňa spísala zoznam vecí, ktoré na zaistenie svojej pohľadávky - nezaplatené nájomné zadržala a tento zoznam predložila žalovanému na podpis, čo žalovaný odmietol. Svedkom toho boli pani B. V. a pán Q. Z..

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal v upomínacom konaní dňa 21. mája 2019 platobný rozkaz pod sp. zn. 22Up/558/2019, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odpor.

4. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že nemá vedomosť o dlžobe voči žalobkyni. Žalobkyňa je dlžná žalovanému, o čom svedčí aj faktúra vystavená pod č. 2019012 na sumu 3 381,01 eur, ktorú žalovanému žalobkyňa nezaplatila. Na žalobkyňu podal trestné oznámenie na OR PZ v Senici dňa 16.05.2019 a tiež podal žalobu na Okresný súd v Senici.

5. K podanému odporu sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že na podanej žalobe trvá. K tvrdeniu žalovaného ohľadne vystavenia faktúry pod č. 2019012 zo dňa 23.04.2019 uviedla, že u žalovaného si nič neobjednala. Hnutelné veci, ktoré zostali v nehnuteľnosti žalobkyni zadržala v zmysle nájomnej zmluvy na zabezpečenie svojej pohľadávky. Zádržné právo vyplýva i priamo zo zákona a preto neprišlo k žiadnemu neoprávnenému užívaniu cudzích vecí. Predmetné nehnuteľnosti zadržala v zmysle zmluvy a zákona a tieto budú žalovanému vydané hneď ako zaplatí splatnú pohľadávku.

6. Okresný súd Banská Bystrica dňa 13.06.2019 postúpil vec Okresnému súdu Levice na ďalšie konanie ako súdu vecne a miestne príslušnému.

7. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 09. júla 2019 pod sp. zn. 13C/31/2019 - 61 vyzval podľa § 167 ods. 4 CSP žalovaného, aby sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.07.2019.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne písomne vyjadril a tunajšiemu súdu zaslal písomné stanovisko, ktoré došlo dňa 19.07.2019. Žalovaný v tomto vyjadrení uviedol, že všetky svoje záväzky uhradil dňa 31.12.2018 osobne pred Š. Z. B. Q.. Žalobkyňa sama nevie akú sumu jej žalovaný dlží a či jej vôbec dlží o čom svedčia listy, v ktorých v každom z nich je uvedená iná suma. V jednom liste uvádza, že dlhuje žalobkyni nájomné za mesiace október 2018 až január 2019 a v ďalšom uvádza, že jej dlhuje od novembra 2018 až do konca februára 2019 sumu vo výške 1 800 eur. Dlžný bol žalobkyni iba za mesiace november a december 2018, na základe čoho žalobkyňa zaslala žalovanému výpoveď k 31.12.2018, avšak po vyplatení dlžnej sumy dňa 31.12. kedy jej dlžobu uhradil nechala ho pokračovať v nájme o čom predkladá SMS komunikáciu, žalobkyňa nikde nezohľadnila depozit, ktorý prevzala pri podpise zmluvy. Žalobkyňa dlhuje žalovanému sumu vo výške 3 381,01 eur, ktorá suma predstavuje veci, ktoré zostali na prevádzke u žalobkyni, ktorá úmyselne vymenila zámky a z tohto dôvodu jej vystavil faktúru pod č. 2019012.

9. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 06. septembra 2019 pod sp. zn. 13C/31/2019 - 74 vyzval žalobkyňu na vyjadrenie k odporu s tým, že odpor jej už bol doručený.

10. K stanovisku žalovaného sa žalobkyňa vyjadrila, v ktorom uviedla, že žalovaný vždy platil nájomné oneskorene, pretože nájomné bolo splatné do 5. dňa príslušného kalendárneho mesiaca po 450 eur, pričom žalovaný zaplatil za január 2018 dňa 24.01.2018, za február 2018 dňa 26.02.2018, za marec 2018 dňa 29.03.2018, za apríl 2018 dňa 30.04.2018, za máj 2018 dňa 09.05.2018, za jún 2018 dňa 01.07.2018, za júl 2018 dňa 06.08.2018, za august 2018 v dvoch častiach dňa 13.09.2018 a 19.09.2018, za mesiac september 2018 dňa 09.10.2018, a za mesiac október 2018 dňa 31.12.2018. Žalovaného viackrát vyzývala cez SMS, písomne aj telefonicky, avšak žalovaný sa stále vyhovára. Žalovaný dňa 31.12.2018 jej zaplatil sumu vo výške 450 eur. Depozit, ktorý prevzala pri uzatvorení nájomnej zmluvy využila na poškodené a zničené veci, nehnuteľnosť bola zničená a zdevastovaná žalovaným, o čom má aj fotodokumentáciu, zostal po ňom neporiadok, žumpa, ktorá bola na začiatku nájomného vzťahu prázdna, táto zostala plná. V auguste 2017 kúpila nový plynový kotol so zárukou do augusta 2019, ktorý bol počas prevádzkovania žalovaným poškodený zo strany zákazníkov, nezabezpečil ochranu. V

auguste 2017 bolo zakúpené aj čerpadlo, ktoré sa zničilo mrazmi, z dôvodu odpojenia od elektrickej energie. Z dôvodu neplatenia elektrickej energie bol žalovaný odpojený ZSE od elektrickej energie.

11. Na pojednávaní dňa 21.07.2020 žalobkyňa uviedla, že je ochotná sa so žalovaným dohodnúť, ak jej zaplatí sumu vo výške 1 000 eur. K depozitu, ktorý zložil žalovaný vo výške 450 eur podľa čl. 3 bod 1 nájomnej zmluvy uviedla, že žalovaný jej spôsobil škodu vo výške 700 eur.

12. Žalovaný na pojednávaní dňa 21.07.2020 uviedol, že je ochotný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 500 eur za mesiac január 2019 na nájomnom, zvyšnú sumu nie je ochotný uhradiť, pretože žalobkyni zaplatil z titulu uzavretej nájomnej zmluvy dňa 31.12.2018 zvyšnú sumu a navyše žalobkyňa žalovanému zadržáva veci. Žalovaný poukázal na to, že žiada o vydanie vecí, pričom konanie sa vedie na Okresnom súde v Senici pod sp. zn. 6C/20/2019. Poukázal na to, že doba nájmu bola uzavretá len na dobu jedného roka od 10.07.2017, pričom ďalšia nájomná zmluva uzavretá nebola, z uvedeného dôvodu nájomná zmluva zo dňa 10.07.2017 nemôže byť platná.

13. Dňa 18.09.2020 žalobkyňa v písomnom vyjadrení uviedla, že žalovaný nehnuteľnosť užíval do 06.02.2019, nájomný vzťah trval až do 06.02.2019. Žalovaný si plnil svoje povinnosti nájomcu aj po 01.07.2018, platil dohodnuté nájomné v zmysle nájomnej zmluvy, k tomuto nemal žiadne výhrady, žalovaný po skončení nájomnej zmluvy, t. j. 02.07.2018 predmetnú nehnuteľnosť nevyprataval, neprestal v nej podnikáť, objekt neodovzdal a naďalej platil nájomné, žalovaný nepožiadaval o predĺženie zmluvy, ale aj napriek tomu platil nájomné, aj keď oneskorene a dňa 31.12.2018 odovzdal žalobkyni sumu vo výške 450 eur. Žalovaný i po skončení platnosti nájomnej zmluvy využíval nehnuteľnosť žalobkyni na podnikanie a preto je povinný zaplatiť nájomné ako bezdôvodné obohatenie. Nájomné žalovaný platil riadne až do októbra 2018.

14. Dňa 10.06.2021 žalovaný uviedol, že má pozastavenú podnikateľskú činnosť a požiadal, aby mu súd doručoval písomnosti na adresu Š. - W., U. XXX/B.

15. Na pojednávaní dňa 29.07.2021 právny zástupca žalobkyne uviedol, že na podanej žalobe trvá, pričom medzi žalobkyňou ako prenajímateľkou nehnuteľnosti a žalovaným ako nájomcom bola uzavretá nájomná zmluva dňa 10. júla 2017, v zmluve boli podchytené podstatné náležitosti, pričom žalovaný ako nájomca sa zaviazal platiť za prenájom žalobkyni mesačne 450 eur. Žalovaný počas trvania nájomnej zmluvy a aj následne istý čas platil žalobkyni s omeškaním nájomné. Počnúc mesiacom november 2018 až do zabezpečenia priestorov žalobkyňou 06. februára 2019 za užívanie neplatil žiadnu sumu. Žalobkyňa ubezpečovala, že nájomné zaplatí dodatočne. K vyprataniu nehnuteľnosti došlo až 17. apríla 2019. Za toto obdobie žalobkyňa nemohla predmetnými priestormi disponovať. Uviedol, že nevylučuje žalobkyňa zmenu petitu a žiadal, aby súd uložil žalovanému zaplatiť škodu vo výške 1 446 eur s príslušenstvom.

16. Na pojednávaní dňa 29.07.2021 žalovaný potvrdil, že výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 14.12.2018 od žalobkyne prevzal a ďalšiu výpoveď z nájomnej zmluvy od žalobkyne, ktorú spísala 06.02.2019 prevzal tiež niekedy vo februári 2019. Nájomnú zmluvu dňa 10.07.2017 vlastnoručne podpísal. Približne 2 - 3 mesiace pred dátumom 10.07.2017 podľa článku IV. bod 2 nájomnej zmluvy žiadal žalobkyňa o predĺženie nájmu, ale žalobkyňa oznámila, že ak nepožiadala o predĺženie nájomnej zmluvy, táto bude platná a bude platiť právny režim dohodnutý podľa písomnej nájomnej zmluvy zo dňa 10.07.2017, písomný Dodatok k nájomnej zmluve zo dňa 10.07.2017 uzavretý nebol. Akú sumu žalobkyni celkovo na nájomnom zaplatil uviesť nevedel, potvrdil, že bol v omeškaní s úhradou nájomného za mesiace november 2018 a december 2018. Tvrdil, že nájomné za tieto dva mesiace zaplatil žalobkyni v dvoch splátkach do 31.12.2018, doklady o úhradách nemá. Za mesiac január 2019 nezaplatil nájomné vo výške 450 eur, pretože žalobkyňa mu nezapočítala zaplatený depozit vo výške 450 eur. Za mesiac február 2019 neplatil žalobkyni sumu vo výške 96 eur. Uvádza, že platil žalobkyni vyššiu sumu ako je uvedená v nájomnej zmluve.

17. Dňa 23.02.2022 žalobkyňa súdu oznámila, že v súdnom konaní si uplatňuje nárok na základe nájomnej zmluvy uzavretej so žalovaným dňa 10.07.2017. Potvrdila, že žalovaný žalobkyni nedoručil tri mesiace pred ukončením doby nájmu, písomné oznámenie, že žiada predĺženie nájomnej zmluvy a preto ani žalobkyňa nedávala písomné oznámenie k predĺženiu. Žalobkyňa tvrdila, že jednoznačne má za preukázané, že vôľa nájomcu žalovaného zotrvať v zmluvnom vzťahu je preukázaná tým, že

prenajaté nehnuteľnosti naďalej užíval až do 06.02.2019 a nájomné aj platil naposledy dňa 31.12.2018 za mesiac október 2018. Žalobkyňa mala záujem na zotrvaní v zmluvnom vzťahu a preto žalovaného nevyzvala na vypratanie nehnuteľností a ani v lehote 30 dní po skončení nájmu nepodala návrh na vypratanie na súde. Žalovaný na základe nájomnej zmluvy mal prenajaté celé nehnuteľnosti, okrem Z. V., mal prenajatú aj vináreň a aj celý dvor, preto došlo k obnoveniu zmluvy o nájme podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

18. Na pojednávaní dňa 08.03.2022 žalovaný uviedol, že mal v užívaní Z. V. s vinárňou ako aj dvor. Tiež mal prenajatý aj penzión, ale tento sa netýkal nájomnej zmluvy zo dňa 10.07.2017. Pri uzatváraní zmluvy sa so žalobkyňou nedohodol na čo bude použitý depozit vo výške 450 eur. K použitiu depozitu žalobkyňou na škodu, ktorú mal spôsobiť uviedol, že je ochotný zaplatiť sumu 30 eur za rozbité okno na toalete. Potvrdil, že za plyn neplatil asi mesiac alebo dva pred tým ako vedel, že ukončí podnikanie. Z nákladov vyčíslených žalobkyňou v podaní zo dňa 25.09.2019 uznal sumu 30 eur, ktorú žalobkyňa vynaložila na zasklenie okna.

19. Na pojednávaní dňa 09.06.2022 žalobkyňa poukázala na svoje vyjadrenie zo dňa 11.04.2022 o tom, na aký účel použila zložený depozit žalovaným vo výške 450 eur.

20. Dňa 13.07.2022 žalobkyňa opätovne potvrdila, že na podanej žalobe trvá z dôvodu nezaplatenia nájomného v sume 1 446 eur s príslušenstvom.

21. Na nariadené pojednávanie dňa 04.08.2022 sa žalobkyňa nedostavila, neúčast' súdu ospravedlnila písomným podaním zo dňa 13.07.2022 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti, o odročenie nepožiadala a preto súd vec prejednal na pojednávaní podľa § 180 CSP a aj vo veci rozhodol v neprítomnosti žalobkyne.

22. Žalovaný na pojednávaní dňa 04.08.2022 uviedol, že to čo žalobkyňa rozpisala, že mal zničiť stoličky, túto skutočnosť neuznáva. V preberacom protokole, na základe ktorého prevzal priestory do prenájmu sa neuvádza počet barových stoličiek, uvádzal sa síce počet, ale neuvádzala sa suma pri jednotlivých položkách.

23. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

24. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to najmä: výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného, písomnou nájomnou zmluvou zo dňa 10.07.2017 uzavretou medzi prenajímateľom Q.. B. W. a nájomcom Q. Q. - Q., výpoveďou z nájomnej zmluvy žalobkyňou zo dňa 06.02.2019 adresovanú žalovanému, oznámením žalobkyne žalovanému dňa 15.02.2019 k vyprataniu nehnuteľnosti, pokus o zmier adresovaný žalobkyňou žalovanému dňa 22.03.2019, vyjadrením žalovaného k pokusu o zmier zo dňa 02.04.2019, žiadosť žalobkyne o vypratanie nehnuteľnosti spísanú dňa 10.04.2019, oznámením žalobkyne žalovanému zo dňa 17.04.2019, potvrdením vyhotoveným OR PZ Senica - odbor kriminálnej polície zo dňa 16.05.2019, žalobou o vydanie veci spísanou žalovaným proti žalobkyne, ktorá bola podaná na Okresný súd Senica dňa 20.05.2019, výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného ku dňu 18.06.2019, SMS komunikáciou medzi stranami sporu zo dňa 22.12., 01.12., 09.12., 27.12. a 31.12. v kalendárnom roku 2018, výpoveďou z nájomnej zmluvy žalobkyňou zo dňa 06.12.2019 adresovanú žalovanému, vypratáním nehnuteľnosti zo dňa 15.02.2019 adresovanú žalobkyňou žalovanému, výpoveďou z nájomnej zmluvy žalobkyňou adresovanú žalovanému dňa 14.12.2018, faktúrou pod č. 2019012 vystavenú žalovaným žalobkyne na sumu 3 381,01 eur s doručenkou na žalovanú, uznesením OO PZ Šaštín - Stráže zo dňa 17.02.2019 ČVS: ORP-56/SF-SE-2019, výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného zo dňa 17.09.2019, zo dňa 25.10.2019, zo dňa 18.05.2020, výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného zo dňa 20.05.2020, výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného ku dňu 20.07.2020, vyjadrením žalobkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Senica, č. k. 6C/20/2019 zo dňa 04.11.2020, v ktorom konaní žalobkyňa vystupuje ako žalovaná, protokolom o prevzatí vecí zo dňa 28.11.2020, výpisom zo Živnostenského registra zo dňa 11.01.2021 na žalovaného a výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného k 26.02.2021, výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného k 29.07.2021, potvrdením vystaveným OR PZ Senica dňa 08.02.2019, výpismi z účtu žalovanej za obdobie od 02.01.2018 do 31.12.2018, príjmovým pokladničným dokladom vystaveným žalobkyňou žalovanému zo dňa 02.01.2019, prehľadom platenia nájomného, výpisom zo Živnostenského registra na žalovaného k 29.11.2021, rozsudkom Krajského

súdu v Trnave zo dňa 19. januára 2022, sp. zn. 24Co/64/2021 - 113, rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 9. júla 2021 sp. zn. 6C/20/2019 - 87, záznamom o použití depozitu vo výške 450 eur vyhotovený žalobkyňou, pokladničnými dokladmi (čl. 262), evidenčným listom výrobku Protherm, faktúrou vystavenou VODOSHOP, s. r. o. na sumu 133,88 eur, poplatkom za znovu pripojenie odberného miesta vyfakturovaného na základe faktúry pod č. 5501000662 Slovenským plynárenským priemyslom, a. s. žalobkyni, zálohovou platbou na plyn uhrádzanou žalobkyňou, emailovou komunikáciou zo dňa 14.09.2017, žiadosťou občanov o prešetrenie otváracích hodín zo dňa 12.09.2017 adresovanou Obecnému úradu J. K. B., žiadosťou o zaslanie stanoviska k sťažnostiam zo dňa 16.10.2017 - J. K. B., vyjadrením žalovaného k sťažnostiam doručeného Obci J. K. B. dňa 02.11.2017, emailovou komunikáciou zo dňa 02. mája 2018, sťažnosťou zo dňa 03.05.2018 adresovanou Obecnému úradu J. K. B., upozornením zo dňa 18.06.2018 vyhotoveným Obcou J. K. B. žalovanému, odpoveďou žalovaného zo dňa 25.06.2018 adresovanou Obci J. K. B., písomnou sťažnosťou adresovanou Obci J. K. B., otváracími hodinami pohostinstva V.Í., výpisom z listu vlastníctva č. XX pre R. J., R. Q., katastrálne územie Q., parcelné číslo XXX/XX o výmere X XXX m² záhrady, parcelné číslo XXX/XX o výmere XXX m² - zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXX/XXX o výmere XX m² - zastavaná plocha a nádvorie, výtlačkom z databázy a štatistiky MARKOSY COMPANY SLOVAKIA, s. r. o., fotodokumentáciou týkajúcou sa predmetu nájmovej zmluvy - Z. V..

25. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov (účinný od 01.07.2004) prenajímateľ môže nebytový priestor prenechať na užívanie inému (ďalej len „nájomca“) zmluvou o nájme (ďalej len „zmluva“).

26. Podľa § 7 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, ak výška nájomného alebo úhrada za podnájom nie je upravená všeobecne záväzným právnym predpisom, určí sa dohodou.

27. Podľa § 720 Občianskeho zákonníka nájom a podnájom nebytových priestorov upravuje osobitný zákon.

28. Podľa § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájom sa skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak.

29. Podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nájomca užíva veci aj po skončení nájmu a prenajímateľ proti tomu nepodá návrh na vydanie vecí alebo na vypratanie nehnuteľností na súde do 30 dní, obnovuje sa nájomná zmluva za tých istých podmienok, za akých bola dojednaná pôvodne. Nájom dojednaný na dobu dlhšiu ako rok sa obnovuje vždy na rok, nájom dojednaný na kratšiu dobu sa obnovuje na túto dobu.

30. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

31. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

32. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

33. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

34. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

35. Podľa § 489 Obchodného zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

36. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

37. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2015) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná v časti o zaplatenie 1 109,03 eur dôvodne a preto žalobe v tejto časti vyhovel. V prevyšujúcej časti o zaplatenie 336,97 eur bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

40. Podľa žaloby a vyjadrenia žalobkyne zo dňa 13.07.2022 predmetom súdneho konania bolo nezaplatenie nájomného za mesiace november 2018 vo výške 450 eur, za december 2018 vo výške 450 eur, za január 2019 vo výške 450 eur, za február 2019 (a to do 06.02.2019) vo výške 96 eur, na základe nájomnej zmluvy zo dňa 10.07.2017 uzavretej medzi prenajímateľom Q.. B.Í. W. a nájomcom Q. Q. - Q.. Žalobkyňa počas konania predložila súdu výpoveď z tejto nájomnej zmluvy, ktorú nájomnú zmluvu vypovedala dňa 14.12.2018, žalovaný túto výpoveď prevzal dňa 14.12.2018 (čl. 69), tiež žalobkyňa predložila súdu aj druhú výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 06.02.2019, ktorou žalovanému vypovedala nájomnú zmluvu k 06.02.2019, žalobkyňa k tejto výpovedi doklad o doručení nepredložila, ale žalovaný dňa 29.07.2021 na pojednávaní potvrdil, že prevzal aj výpoveď spísanú žalobkyňou dňa 06.02.2019 a prevzal ju niekedy vo februári 2019, presný dátum uviesť nevedel.

41. Žalobkyňa považovala nájomnú zmluvu zo dňa 10.07.2017 za platnú a poukázala na ustanovenie § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Totiž žalovaný nedoručil tri mesiace pred ukončením doby nájmu písomné oznámenie, že žiada predĺženie nájomnej zmluvy, z uvedeného dôvodu žalobkyňa nevykonala písomné oznámenie žalovanému, že súhlasí s predĺžením nájomnej zmluvy.

42. Žalobkyňa považovala nájomnú zmluvu za žalované obdobie za platnú, nakoľko žalovaný mal vôľu zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou, pretože po uplynutí obdobia jedného roka odo dňa podpísania zmluvy naďalej platil dohodnuté nájomné (naposledy 31.12.2018 za mesiac október 2018) a rovnako ako žalobkyňa mala záujem zotrvať so žalovaným v zmluvnom vzťahu založenom nájomnou zmluvou zo dňa 10.07.2017, pretože žalovaného nevyzvala na vypratanie nehnuteľnosti až do februára 2019, tiež nepodala v lehote do 30 dní po skončení nájmu návrh na vypratanie nehnuteľnosti na súde, pričom od žalovaného prijímala sumy nájomného. Žalovaný naopak tvrdil, že nájomná zmluva bola uzavretá dňa 10.07.2017 na dobu jedného roka a preto nemôže byť platná, ďalšia nájomná zmluva uzavretá nebola.

43. Na základe týchto tvrdení strán sporu sa súd prioritne zaoberal tým, či nájomná zmluva bola platná za žalované obdobie a či výpovede zo strany žalobkyne z nájomnej zmluvy uzavretej dňa 10.07.2017 sú platnými právnymi úkonmi.

44. Zmluvné strany si v nájomnej zmluve v článku IV. bod 1 dohodli, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na obdobie jedného roka odo dňa uzavretia zmluvy. Podľa článku IV. bod 2 tejto zmluvy si zmluvné strany dohodli, že platnosť a účinnosť nájomnej zmluvy sa predlžuje v prípade, ak nájomca najneskôr do 3 (troch) mesiacov pred ukončením doby nájmu, resp. predĺženej doby nájmu doručí prenajímateľovi oznámenie, že si želá predĺžiť dobu nájmu a prenajímateľ najneskôr do 3 (troch) mesiacov pred ukončením doby nájmu nájomcovi oznámi, že s predĺžením doby nájmu súhlasí. Žalobkyňa so žalovaným si v článku IV. bod 3 písm. a) výslovne dohodli, že nájom prevádzky sa skončí uplynutím doby uvedenej v čl. IV. ods. 1 tejto zmluvy.

45. Z vykonaného dokazovania je jednoznačné, že strany sporu platnosť nájomnej zmluvy uzavretej dňa 10.07.2017 nepredĺžili spôsobom dohodnutým v článku IV. bod 2 nájomnej zmluvy.

46. Nájom a podnájom nebytových priestorov sa spravuje zák. č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov. Predmetom nájmu bol Z. V., vináreň a dvor v J. K. B. Č.. XXX, parc. č. XX/X,

XX/X, XX/X U. XXX/XXX na J. č. XXX, k. ú. J. K. B.. Nehnuteľnosti boli prenajaté ako celok nájomnou zmluvou, ktorá mala určený predmet nájmu Z. V., vináreň a dvor - t. j. pozemok, preto sa zmluvný vzťah riadi ustanoveniami § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka a samotná nájomná zmluva ustanovením § 3 zák. č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo 764/2004, Ro NS ČR z 19.12.2007, sp. zn. 28Cdo 2807/2006). Zmluva o nájme nebytových priestorov je absolútnou neobchodnou zmluvou. Ustanovenie § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka o obnovení nájmu po uplynutí doby, na ktorú bol dojednaný, sa za tu stanovených podmienok uplatní aj v prípade nebytových priestorov (uznesenie NS ČR z 31.10.2002, sp. zn. 28Cdo 1790/2002). Podľa tohto citovaného judikátu pokračujúcim užívaním nebytových priestorov po uplynutí dohodnutej doby je aj ich nevypratanie. Žalobkyňa by preto mala pravdu v tom, že nevy povedaním nájomnej zmluvy, užívaním priestorov nájomcom a platením nájomného by došlo k obnoveniu nájomnej zmluvy, pokiaľ by si v nájomnej zmluve v článku IV. bod 2 písomne nedohodli spôsob predĺženia nájomnej zmluvy písomnou formou, k čomu nedošlo. Ustanovenie § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa nebude aplikovať, ak sa účastníci nájomnej zmluvy osobitne dohodli o spôsobe skončenia nájomného pomeru, čo je aj tento prípad. Podľa § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka nájom sa skončí uplynutím doby, na ktorú sa dojednal, ak sa prenajímateľ nedohodne s nájomcom inak, v článku IV. bod 3 písm. a) nájomnej zmluvy sa strany dohodli, že nájom prevádzky sa skončí uplynutím jedného roka.

47. Žalobkyňa ako prenajímateľ sa s nájomcom - žalovaným v zmysle § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodli inak, a to podľa čl. IV. bod 2 zmluvy tak, že platnosť a účinnosť zmluvy sa predlžuje len v prípade, ak nájomca najneskôr do 3 (troch) mesiacov pred ukončením doby nájmu, resp. predĺženej doby nájmu doručí prenajímateľovi oznámenie, že si želá predĺžiť dobu nájmu a prenajímateľ najneskôr do 3 (troch) mesiacov pred ukončením doby nájmu nájomcovi oznámi, že s predĺžením doby nájmu súhlasí, pričom k naplneniu článku IV. bod 2 zmluvy nedošlo zo žiadnej zmluvnej strany. V článku IV. bod 3 písm. a) zmluvy si strany zmluvného vzťahu vymienili, že nájom skončí uplynutím doby uvedenej v článku IV. bod 1 nájomnej zmluvy, čo znamená, že zmluva bola dohodnutá na dobu určitú - na obdobie jedného roka od uzavretia zmluvy, t. j. od 10.07.2017 a preto platnosť nájomnej zmluvy sa skončila dňom 10.07.2018. Toto dojednanie korešponduje aj so závermi judikátu Ro NS ČR z 23.01.2013, sp. zn. 26 Cdo 2689/2012, v ktorom sa uvádza: „Ak sa účastníci nájomného vzťahu dojednaného na dobu určitú dohodli ohľadne skončenia nájmu v zmysle § 676 ods. 1 Občianskeho zákonníka inak, nájom neskončí uplynutím doby, na ktorú bol dojednaný, ale skončí v zmysle iného dojednania účastníkov. Ak sa má nájom skončiť na základe iného dojednania účastníkov nájomného vzťahu, je z povahy veci vylúčené, aby sa mohol obnovovať v zmysle § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“ Strany sporu sa dohodli na ukončení nájomnej zmluvy k 10.07.2018, dohodli si za akých podmienok sa nájomná zmluva predĺži, k splneniu podmienok nedošlo a preto nie je dôvodná aplikácia § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

48. Nájomná zmluva zanikla dňa 10.07.2018, žalobkyňa si uplatnila nájomné za obdobie od novembra 2018 do 06.02.2019, kedy nájomná zmluva už nebola platná a preto na realizované výpovede žalobkyne z nájomnej zmluvy zo dňa 14.12.2018 a 06.02.2019 súd neprihliadal. Platne odstúpiť možno len od zmluvy, ktorá je platná. Každý právny úkon je neplatný, ak svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútnou neplatnosťou.

49. Nárok žalobkyne vznikol voči žalovanému za obdobie od novembra 2018 do 06. februára 2019, za ktoré obdobie strany sporu nemali platne uzavretú nájomnú zmluvu. Žalobkyňa preto za žalované obdobie poskytovala žalovanému priestory na podnikanie bez právneho dôvodu, čím jej vznikol nárok voči žalovanému na zaplatenie z titulu bezdôvodného obohatenia. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je aj majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu.

50. Nájomná zmluva zo dňa 10.07.2017 bola platne uzavretá do 10.07.2018. Žalované obdobie nasleduje bezprostredne po skončení platnosti nájomnej zmluvy (november 2018 až február 2019). Žalobkyňa úhradou žalovaného zo dňa 02.01.2019 poukázala, že žalovaný zaplatil 450 eur v tento deň z titulu nájomného za mesiac október 2018, čím akceptoval výšku bezdôvodného obohatenia za žalované obdobie. Napokon žalovaný ani počas súdneho konania účinne nepoprel nárok žalobkyne z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 450 eur mesačne za žalované obdobie.

51. Žalovaný sa počas konania bránil tým, že žalobkyňa žalovanému nezapočítala na úhrady za užívanie priestorov sumu 450 eur, ktorú žalobkyňa odovzdala do depozitu vo výške 450 eur. Podľa článku III. bod

1 nájomnej zmluvy sa žalovaný ako nájomca zaviazal vložiť do depozitu u prenajímateľa sumu 450 eur (jeden mesačný nájom) v priebehu mesiaca august - september 2017. Skutočnosť, že žalovaný zaplatil žalobkyni do depozitu 450 eur nebola medzi stranami sporná. Dňa 11.04.2022 žalobkyňa doručila súdu listinu, v ktorej popísala účel použitia depozitu. Žalovaný uznal počas konania zo sumy 771,91 eur, ktorú uviedla žalobkyňa v zázname o použití depozitu peňažnú sumu vo výške 30 eur za výmenu a osadenie okna na WC. Iný účel použitia depozitu žalovaný neuznal. Žalobkyňa súdu predložila listiny, ktorými preukazovala použitie depozitu uhradeného žalovaným vo výške 450 eur a to pokladničným dokladom na 20,77 eur za vešiak na papier, pričom tento nárok neuviedla v rozpise o použití depozitu (čl. 261), žalobkyňa k započítaniu depozitu zloženého žalovaným predložila súdu Evidenčný list výrobku Protherm - zo dňa 22.07.2017, kde je uvedený Štefan Petráš ml., Gajary, Športová 38, IČO: 45 270 139, pričom k tejto listine žalobkyňa nepredložila žiadny doklad o tom, že pre Štefan Petráš ml. plnila a v akej výške, súd preto na túto listinu neprihliadol. Žalobkyňa k záznamu o použití depozitu predložila faktúru č. 2017 1685 na sumu 133,88 eur, pričom súdu nepreukázala, že sumu 133,88 eur aj reálne zaplatila, tiež nepreukázala dôvodnosť potreby kúpy čerpadla z dôvodu vady a žalovaný túto sumu neuznal. Žalovaný dňa 08.03.2022 potvrdil, že za dodávku za plyn neplatil mesiac, dva, pričom žalobkyňa súdu preukázala, že jej SPP, a. s. vyúčtoval poplatok za znovu pripojenie odberného miesta vo výške 83,03 eur, k čomu predložila platobný doklad SIPO. Žalovaný nehnuteľnosť užíval a bol povinný platiť mesačne za plyn, z dôvodu neplatenia za dodávky plynu prišlo k odpojeniu plynu a za znovupripojenie žalobkyňa zaplatila SPP, a. s. sumu 83,03 eur, ktorá jej bola vyúčtovaná. Z uvedeného dôvodu súd žalobkyni uznal, že dôvodne použila depozit uhradený žalovaným vo výške 113,03 eur a to 30 eur za výmenu okna a 83,03 eur na poplatku za znovupripojenie odberného miesta pre plyn, (30 + 83,03 eur = 113,03 eur). Žalobkyňa ďalšie listiny na preukázanie použitia depozitu nepredložila, žalovaný tieto náklady žalobkyne na použitie depozitu neuznal, čím ich účinne poprel a preto súd žalobu žalobkyne v časti nepreukázanej sumy použitia depozitu vo výške 336,97 eur zamietol (450 eur - 113,03 eur = 336,97 eur). Žalobkyňa síce na čl. 262 predložila súdu pokladničný doklad o nákupe okna vo výške 45 eur, ktorý nebol čitateľný v časti dátumu nákupu a preto súd priznal v tejto časti použitie depozitu vo výške 30 eur na nákup okna, v ktorej výške žalovaný z tohto titulu použitie depozitu uznal. Žalobkyňa si depozit zložený žalovaným dôvodne ponechala v časti 113,03 eur, nakoľko žalovaný žalobkyni v tejto výške spôsobil škodu, ktorú aj uznal v časti o zaplatenie 30 eur a žalobkyňa preukázala aj škodu vo výške 83,03 eur - poplatok za znovupripojenie plynu. Žalovaný zodpovedá za škodu vo výške 113,03 eur, pričom v konaní mal súd za preukázanú zodpovednosť žalovaného za škodu, ktorú spôsobil a to predpokladmi zodpovednosti za škodu, ktorými sú:

- a) porušenie právnej povinnosti (existencia protiprávneho úkonu),
- b) vznik škody ako majetkovej ujmy,
- c) existencia príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou,
- d) zavinenie toho, kto škodu svojim protiprávnym úkonom spôsobil.

Žalobkyni vznikla škoda ako peniazmi vyjadriteľná ujma na jej majetku. Totiž škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí.

52. Žalovaný sa počas súdneho konania bránil aj tým, že žalobkyni vystavil faktúru pod č. 2019012 na sumu 3 381,01 eur, nakoľko mu žalobkyňa zadržovala veci, ktoré mal v prenajatých priestoroch a súdu predložil listinu o podaní žaloby, ktorú podal na Okresný súd Senica o zaplatenie 3 381,01 eur voči žalobkyni z titulu úhrady nevydaných vecí. Žalobkyňa predložila súdu v tejto časti tvrdenia žalovaného rozhodnutie súdu prvej a druhej inštancie (rozsudok Okresného súdu Senica zo dňa 09. júla 2021, sp. zn. 6C/20/2019 - 87 a rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 19. januára 2022, sp. zn. 24Co/64/2021 - 113), o tom, že táto žaloba, ktorú podal žalovaný voči žalobkyni bola v celom rozsahu zamietnutá, a preto súd na tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa neoprávnene zadržáva veci žalovaného, neprihliadol.

53. Žalobkyňa súdu výpisom zo svojho účtu za obdobie kalendárneho roka 2018 (od 02.01.2018 do 31.12.2018) a príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 02.01.2019 (čl. 209) preukázala, že žalovaný za užívanie priestorov žalobkyni zaplatil za obdobie do 31.10.2018 a preto si žalobkyňa dôvodne uplatnila nárok za obdobie od 01. novembra 2018 do 06.02.2019.

54. Žalovaný k realizovaným úhradám nepredložil žiadne listiny a ani nenavrhol žiadne dokazovanie, úspešne nepoprel skutkové tvrdenia žalobkyne ohľadne neplnenia za užívanie priestorov za žalované obdobie. Žalovaný dňa 19.07.2019 doručil konajúcejmu súdu vyjadrenie, v ktorom potvrdil, že žalobkyni dlhoval plnenie za mesiac november a december 2018, pričom tvrdil, že dňa 31.12.2018 dlh zaplatil.

Žalovaný súdu predložil SMS správy za mesiac december 2018, z ktorých je zrejmé, že žalobkyni úhrady len sľuboval a dňa 31.12.2018 žalobkyni oznámil, že pre ňu má 500 eur, pričom vo vyjadrení z 25.09.2019 žalobkyňa potvrdila, že túto sumu prevzala dňa 31.12.2018 vo výške 450 eur, pričom išlo o platbu za mesiac október 2018. Žalovaný tvrdil, že nájomné za november 2018 a december 2018 zaplatil, ale žiadne doklady o plnení nepredložil a ani nenavrhol k tomu tvrdeniu žiadne dokazovanie ako ani k tvrdeniu, že žalobkyni mesačne platil viac ako 600 eur. Z listín žalobkyne o úhradách vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní s mesačnými platbami, pričom žalobkyni zaplatil za užívanie priestorov len do 31.10.2018 a preto súd žalobe vyhovel v časti o zaplatenie 1 109,03 eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, pre nepreukázané použitie depozitu zloženého žalovaným vo výške 336,97 eur.

55. Žalovaný sa s plnením peňažného záväzku dostal do omeškania, súd priznal žalobkyni 5 % ročný úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1 veta prvá, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného od 01.01.2015). Žalobkyňa si uplatnila plnenie od žalovaného za obdobie od 01.11.2018 do 06.02.2019, ktorý nárok súd vyhodnotil ako bezdôvodné obohatenie a preto sa žalovaný preukázateľne dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku k 06.04.2019. Žalobkyňa si uplatnila zákonnú výšku ročného úroku z omeškania aj obdobie omeškania dôvodne a preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel a z priznanej istiny vo výške 1 109,03 eur, priznať žalobkyni 5 % ročný zákonný úrok z omeškania.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Žalobkyňa mala úspech v časti o zaplatenie 1 109,03 eur, čo predstavuje jej úspešnosť v percentuálnom vyjadrení 76,70 % a neúspech v časti zamietajúceho nároku na zaplatenie 336,97 eur, čo predstavuje neúspešnosť žalobkyne v percentuálnom vyjadrení 23,30 %. Celkový úspech žalobkyne je vo výške 53,40 % (76,70 % - 23,30 % = 53,40 %).

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.